

Tyendebladet

ORGAN FOR TYENDET OG LANDARBEJDERNE.

Udgivet af Tyendeforbundet.

Redaktør: Carl Westergaard.

Nr. 47.

Tyendebladet udkommer 1 Gang om Ugen og koster 75 Øre Kvartalet.

Søndag den 23. August 1908.

Kontor og Ekspedition:
Fredenstov 5, Aarhus. Telefon 885.

2. Aarg.

Lykke.

Den findes i Menneskets egen Natur,
saadan som vi skabtes til Livet!
Eens Lykke er tænkt som et prunkende Bud,
en andens — en Friplads i Livet.

Een tænker paa Mad — en anden paa Drik,
een sætter sin Lid til en Kvinde,
een vinder sig Lykkerus let for et Slik,
mens en anden den aldrig kan finde.

Een mener en enlig og overset Uraa,
een anden den fremmeste Stilling;
een stræber sin Pengesæk fyldt at faa,
mens en anden stryger sin Skilling.

Min Lykke er fattig — en ren Parodi
paa det, som for andre er Lykke,
men naar blot jeg finder min Lykke deri,
hvad angaar mig da andres Lykke.

Min Lykke bor i at gaa bag en Plov,
at bruge en Møggreb med Hæder,
at drive min Søndagstid hen i en Skov
langt borte fra Byernes Stræder.

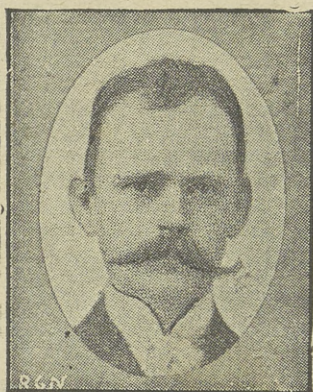
Min Lykke er dette: at vide mig kendt
med alt, hvad mig stiller i Hænde,
at læse alt dygtigt paa Skrift og Prent,
at prøve — lære — og kende.

Min Lykke er dette: at nytte mit Pund,
at frugtbar gøre min Evne,
og jeg ejer den — ved, at man ingen Stund
med Ret: „Idiot“ tør mig nævne.

Bertram Eggers.

Gyldne Tider.

Dengang Kongedømmet stod i sin fulde
Glanz, da var der ingen mere ophøjet Be-
skæftigelse for Landenes Bedsteborgere end at
betragte de privateste Bagateller fra Majestæ-
ternes Liv. Der var Lande, hvor de høje
adelige flokkes om Morgenens for at se Kon-
gen faa Skjorte paa, de stod i en Freds om-
kring og betragtede, hvorledes man trak Under-
bukserne paa hans kongelige Ben. Og helt



N. Neergaard.

Vi bringer her et Billede af vor nye Finans-
minister Hr. N. Neergaard

Han har som bekendt afløst afdøde Vilh. Las-
sen og man maa sige, at det var en meget heldig
Afløser paa den vanskelige Post.

Hr. N. Neergaard er en af vor mest sympate-
tiske og kundskabsrigeste Politikere.

ned til Midten af forrige Aarhundrede nærede
alle g de Borgere her i vort lille Land den
største Interesse for alt, hvad Kongen foretog
sig. Københavnerne flokkes om Søndagen i
Frederiksberg Have for at se Kongen sidde i
en Baad. Man fradse i ligegyldige Ord,
han havde sagt, og Meninger, han antoges
at nære.

Disse gyldne Dage har længt været forbi.
Efterhaanden mødtes baade Kongens Paakæd-
ning og Sejsture og private Meninger med
større og større Ugyldighed.

Men Kongerejsen synes at skulle friske no-
get af den gamle Tids Ynde op igen. Ikke
blot flokkes Folk alle Vegne for at se en Konge.
Men Aviser, der kalder sig Venstreblade, svøm-
mer over af Kongehyldelse. Saaledes er
„Morsø Folkeblad“ ganske gaaet ud af sit gode
Skind over, at Kongen vil træde paa Nykø-
bings toppede Stenbro. Hele Bladet er fuldt
af Artikler om Kongen, Kong Frederik og
Dronning Louise, Kongens Valgsprog, J. C.
Christensens Sang for Danmarks Kongepar,
Et 45 Aar gl. Minde om Kong Frederik, Kon-
gens Sukommelse, Fra Vejren ved Hald. Og
her er Billeder af Kongen og Dronningen,
Kongeskibet „Dannebrog“ og J. C. Christensen.

Om Kongen hedder det:

„Vi er mange, der med Glæde har lagt Mærke
til den ægte danske Klang, der gaar gennem
vor nye Konges Tale. En af Danmarks stør-
ste Aander har karakteriseret det danske Folk
som Hjertefolket i Norden. Det er efter vor
Erfarings en træffende Karakteristik. Og den
Hjertelighed, hvormed Kong Frederik stedse er
traadt Befolkningen i Møde overalt, hvor han
har været, fyldt os overfor den, vidner om, at
Frederik den Ottende er en Personlighed

af noget af det bedste i den danske Folkekarak-
ter og som saadan staar i den inderigste Sam-
føling med hele Befolkningens Tankegang.

Et Vidnesbyrd, der gaar i samme Retning,
er den Jævnhed, hvormed Hans Majestæt
elsker at færdes paa sine Rejser blandt Be-
folkningen som Konge. Det danske Folk el-
sker Jævnhed. Og det har raft megen Be-
gejstring at se og høre om, hvor jævnt og dog
kongeligt Landets nuværende Konge forstaar
et b væge sig blandt sit Folk“.

Men endnu bedre er Artiklen om Kongens
religiøse Sindelag. Den begynder saaledes:
„Kongens Valgsprog lyder saaledes paa Dansk:
„Herren er min Styrke“.

At det ikke er et tomt Mundsvejr, turde
følgende Træk vidne om. Det er os meddelt
af en ældre Bæjer fra Egten Syd for Viborg“.

Og saa fortælles en Historie om, at Kon-
gen har Bibelen liggende paa sit Natbord hver
Nat, mens han sover. Og at han har været
uhjre flittig til at gaa til Gudstjeneste.

Det er Kongens privateste Meninger, som
de brave Morsingboer nu ret skal nyde. De
skal se ham ligge i Sengen med Bibelen ved
Siden.

Det er næsten lige saa godt som at se ham
trække Underbukser paa.

J. C. Christensen ved hvad han gør, naar
han trækker Kongen til Nykøbing. Han faar
den gode Sæd i Morsingboernes Hjarter. Han
har sit Partiorgan, der kan vise Kongen frem
for Dannerfolket i bar Skjorte.

Tænk, hans Majestæt læser hver Aften og
hver Morgen i Bibelen og han sover med den
paa Natbordet.

Hvad kan vel et lille Folk vel forlange
mere.

Helge Rostrup.

Livsforsikring.

Nu vil mange, maaske de fleste, spørge,
om dette ogsaa er et Emne for „Tyende-
bladet“s Læsere. Den almindelige Mening
om den Sag er jo, at det er noget, som
kun egner sig for de mere velstillede, det
har vi hverken Tid eller Lyst til at be-
skæftige os med. — Tværtimod! — Det
burde i første Række interessere Arbejderne
— dem, der slider haardt for det daglige
Brød og kun har af Haanden i Munden og
til Tider daarligt nok det.

Livet kan jo ikke forsikres, lige saa lidt
som man kan forsikre sig mod Brand eller
Tyveri. Men i det ene som i det andet
Tilfælde kan man sikre sig og nærmeste

mod Tab ved indtrædende Tilfælde, og det er dette man bør gøre.

At have forsikret mod Tab ved Brand er for de fleste Mennesker med lidt Forstaaelse en Selvfølge. Mod Tyveri er jo knap saa almindeligt, da de sjældent drejer sig om større Værdier for Arbejdere og andre Smaakaarsfolk. Det er for en Del forbeholdt de større Pengemænd. — Ogsaa er det værd at lægge Mærke til, at der sjældent stjæles fra fattige, især af professionelle Tyve; det er kun Lejligheds-tyveri udførte af Nød og indskrænker sig gerne til Spise- og Klædevarer. Dette er altsaa ikke saa magtpaaliggende. Men som det gaar med Brandforsikring, gaar det med Sygeforsikring. Hvor der er en stedlig Sygekasse, er saa godt som alle stedlige Arbejdere Medlemmer, og ogsaa Tjenestefolkene er indmeldte i stort Antal. De burde være det alle.

Men Livsforsikring, det mangles der fuldstændig Forstaaelse for Betydningen af, og det er dog maaske lige saa nødvendigt som de to førnævnte.

Naar en Mand, som daglig skal slide for det nødvendige til Ophold for sig og Familie, pludselig rives bort, staar hans Hustru med Børnene i den mest beklagelsesværdige Stilling og vil i mange, mange Tilfælde maaske i de fleste være henvist til Sognets Hjælp, og dette er jo saarende for ethvert ærekært Menneske. Stod hun derimod med en Kapital paa 2—3000 Kr., var Stillingen knap saa fortvivlet. Med disse Penge kan der udrettes ikke saa lidt af en Kvinde, som forstaa Penges Værdi, og det gør mange Kvinder ligesaa godt som Mænd. For dem, der allerede har sat Bo og har flere Børn, er det strængt for, næsten uoverkommerligt at tjene en Forsikring af nævnte Størrelse, men der kunde jo saa tegnes en mindre, det er altid bedre end intet.

Men her er det særlig Tjenestefolkene, jeg vil tale til og særlig de yngre.

Benyt Tiden mens I kan! Opsæt ikke til i Morgen, hvad der kan gøres i Dag! Thi I maa vel huske paa, at for Tiden spiller det ikke saa stor en Rolle for jer, og for det andet er det billigere, og det drejer sig slet ikke om saa lidt endda. For en Forsikring paa f. Eks. 2000 Kr., er der en Forskel paa Aarspræmien ved Tegning henholdsvis 18. og 25. Aar paa 15—18 Kr., og det er jo ogsaa Penge. Desværre har de i 18 Aars Alderen ingen Forstaaelse af Sagens Betydning. De er jo ikke gifte, og dersom de saa skulde dø, hvem skulde saa have Pengene? — Ja, det raader man fuldstændig selv for; der forlanges kun, at man er klar over det. Og en Gang bliver I gifte. — Tanken er der maaske ikke endnu, men den skal nok komme, og selv om I saa kan forstaa det rigtige i, at tegne en Forsikring, vil i de fleste Tilfælde de økonomiske Omstændigheder hindre jer.

Derfor — tegn i Tide!

Nogle bekymrer sig for, at de maaske ikke dør før de er gamle, og saa er det jo unyttigt. Ingen ved, naar der kommer Bud, og da er det for sent, men selv om man oplever de graanede Dage de bøjede Rygge og ludende Hoveder, kan man jo tage sine Forholdsregler og tegne en Kapitalforsikring med Udbetaling ved 45—60 Aar efter ens eget Forgodtbefindende, og det skal bemærkes, at man faar temmelige solide Renter af sine Penge.

Som Forholdene nu stiller sig, har enhver Adgang til Forsikring. I Fordoms-

tider — ja, det er slet ikke saa mange Aar siden — havde kun de sunde og fuldstændig fejlfri Adgang. Siden Karensforsikring er indført, kan man optages uden Lægeundersøgelse, og enhver har saaledes uformet Adgang.

Mit Raad er derfor til alle mine Fæller og især I unge: Tegn en Forsikring, men gør det snart. Ogsaa her kan anvendes det gamle Ord: „I Morgen er det maaske for sent.

Hjalmar Ejsing,
Seest, Kolding.

Agitèr

kraftigt overalt til enhver Tid for „Tyendebladet's Udbredelse!

Enhver Tjenestekarl og Husmand bør anse det for sin Pligt at holde det og faa andre til at gøre det samme!

Send 75 Øre i Frimærker eller Adressen paa e Kort, saa sender vi Opkrævningen.

Skaf os en eneste ny Holder hver, samt en lille Annonce, saa skal Bladet atter blive udvidet! Tag fat med det samme!

Fra Slagmarken.



En Lille-Agrarkone fra Bendstrup.

Sig mig lille . . . , hvad mente Du, da Du inde hos Enke Kirsten Marie Rasmussen brugte Dine yppelige Talegaver for at afværge, at Bendstrup Tyendeforening fik de hos Enken lejede Lokaler. Men trods alt udsøgt Venlighed, Smudshed, Skulderklap o. s. v., o. s. v. samt Forsikring om, at Værtinden aldrig fik Nattero, da Lokalerne ikke blev afbenyttet til Læsestue, men til Spillebule, lykkedes det dog ikke at faa Enken til at bryde sit Løfte.

Stakkels lille . . . at sligt skulde hende Dig; men saadanne Stød giver Verden jo. At Du ogsaa skulde faa den tunge Lod, kun at blive en Lille-Agrarkone, men stærk Trang til at komme højere op. Dog betænk, at et omfattende Tyngdepunkt anbragt i Højden kræver et solidt Underlag.

Damobles.

„Kælenavnene!“

Da jeg har hørt, at Agrarerne er kommen i Tanker om, at jeg vist maatte have en Ordbog, siden jeg kunde skrive saa mange fine Navne op i „Tyendets Ære“, vil jeg gerne oplyse dem om, at jeg hverken har Ordbøger eller Leksikon'er, men at de alle er tagne fra Virkeligheden og de stammer sikkert fra d'Hrr. selv, men de er vel bleven saa vant til at bruge dem, at de ikke selv kan høre, naar de bliver brugte; men prøv blot engang at bruge dem imod eders Husbond og i vil vist snart faa at vide, om det er passende at bruge slige Udtryk eller ej.

Adolf Skouboe.

Snyderiet fordømmes!

Det er med Harmen, at jeg ser i Bladet, at nogle vil være saa lumpne, at sende Opkrævningen tilbage. Det er ikke til at forstaa, at nogle af vore Kammerater kunde bære sig saadan ad. Mon ikke det er d'Hrr. Storbønder, der er paa Spil, de er vist i Stand til at bruge ethvert Middel for at hæmme Bladets Fremgang, og der er jo altid Tjenestefolk imellem, som holder af at gaa og fedte for dem, og som er villige til at være dem behjælpelig med at snyde Tyendebladet, saa kan Bønderne sidde saa lunt bagved og grine godt af deres Dumhed.

Niels Peter Larsen,
Tjenestekarl.

Fra Fjeldsted!

En Aften efter Dagens Slid og Møje søgte ud paa en Bænk uden for Porten for der i Fred og Ro at læse „Tyendebladet“. Jeg havde dog ikke siddet der ret længe før en af Byens Storagrarer kom forbi, og da han saa, det var „Tyendebladet“, jeg læste i, sendte han min straks en haanlig Bemærkning. Det var nok til at opvække mig til en Diskussion

Da kan saa ikke kunde klare sig længere udtalte han følgende: Der er ikke en ordentlig Karl i Tyendeforeningen og de ordentlige Karle, som gik i Foreningen, gik ud af den igen; derefter nævnte han Navnet paa en Karl her i Byen, som drikker alle sine Penge op, og af den Grund har han ikke Raad til at betale sin Kontingent. Derefter sagde han ogsaa, at vor Redaktør (altsaa Carl Westergaard), var en Mand, som ikke paa anden Maade kunde danne sig en Levevej og derfor var han givet sig til at være Redaktør, for at faa de dumme Tjenestefolk til at fylde sig med Penge.

Derefter luskede han af. Men vi kan trøste os med, at det var Løgn han sagde
Tjenestekarl Laurits Jensen,
Fjeldsted.

Naar den ærede Agrar mener, jeg er Redaktør af dette Blad fordi jeg ikke kunde faa Føden paa anden Maade, tager han storligen Fejl. I flere Aar tjente jeg mit Brød ved at passe Køer og det slap jeg hver Dag ret godt fra. Det har flere Agrarer givet mig skriftligt.

Forøvrigt skal den ærede Agrar ikke tro, det er nogen fed Bestilling at lave et Blad for Landarbejdere. Hvis en Agrar skulde nøjes med saa lidt til sit Ophold, vilde den store Vom snart forsvinde — hvis han da ikke rent sultede ihjel!

Skulde det i Grunden være nogen særlig Udplyndring af Tjenestefolkene fordi at de hver Fjerdingaar giver mig 75 Øre og faar ugentligt et stort Blad derfor. Det er fuld Værdi for alle Pengene. Og var denne Agrar ikke saa dum, vilde han ogsaa forstaa, der intet er for mig at tjene ved denne Handel.

Nej, de skulde tale sagte om at plyndre Tyendet. Hvis der er nogle, der plyndrer Tyendet, saa er det Agrarerne!

Vilde jeg saa gerne „lave Levevej“ og „tjene Penge“, saa gav jeg mig til at skrive i Agrarernes Blade. De betaler meget mere end Tjenestefolkene!

Carl Westergaard.

Et nydeligt Karlekammer!

Hos S. Pedersens Enke i Sabro findes det mest usle, svinske og usunde Kammer jeg nogensinde har set!

Det er paa Størrelse med en alminde-

lig Hestebaas og faar Lys og Luft gennem et lille Vindue, der vender ud mod Møddingen. I det Kammer bor en Karl og en Dreng. Da jeg for nogen Tid siden sammen med en Kammerat henvendte mig til Gaardejersken for at faa hende til at forbedre Karlekammeret, blev vi uden videre Omsvøb jaget paa Porten af hendes Bestyrer. Men dermed skal den højtærede Frue ikke tro, hun har Fred. Vi husker godt herude!

P. Fuhlendorff,
Sabro.

Barnemishandling i Norring.

Hos Gaardejer Jens Lyngby i Norring tjener en Dreng, som sidste Søndag Middag, mens Folkene og Bonden sov, var gaaet ud paa Vejen og lege med nogle andre Børn. Da Bonden kom ud Kl. 2 og ikke saa Drengen, blev han rasende. Han sprang uden for Gaarden og hen til Drengen, greb ham, løftede ham op og kastede ham med Kraft ned mod den haarde Vej. Smed ham derefter ned i Grøften og pryglede løs paa ham med en Stok. Derefter jog han ham op og løb da bagefter ham hjem, stadig pryglende løs paa ham!

Tilskueren saa ikke mere.

Stakkels Dreng!

Det maa han finde sig i. Han maa taale det til vor Bevægelse er bleven saa stærk, at den kan afskaffe Fattigdom og brutale Klasselove.

Den vil da staa Værn om de smaa og de svage.

En Landarbejder.

Tyendeforhold i Kregome.

Forholdene her er nu temmelig gode, dog maa man sige om Kamrene, at de er nogle usle Huller somme Steder, f. Eks. hos Gdr. P. Hansen, Kregome.

Karlekammeret, der er et lille firkantet Hul, 3—4 Alen paa hver Led, og beregnet for tre Personer, og saa er der forresten Jernvinduer, og Kamret er indmuret i Hestestalden. Pige-kamret er et lille Hul nede i Kælderen, hvor der hverken kan komme Lys eller Luft. Samme Bonde morer sig forresten med at rive vore Plakater ned; mon han var bange for at der skulde komme for mange til vort Møde?

Bestyreren raser!

Da omtalte Chr. Olsens Enke, Nørre Næraa Mark, i forrige Nr. læste Artiklen om Karle- og Pige-kammer, blev Bestyreren gal og begyndte at skælde mig ud og sagde, at jeg skulde rejse, hvilket jeg gjorde med Glæde, da han ikke har bestilt andet end at skælde mig ud, saa længe jeg har været der.

Naboens Karl, som var der og hjalp os at køre Korn, begyndte han ogsaa at skælde baade Hæder og Ære fra.

Det er Takken for at slæbe for saadanne Folk.

Peder Pedersen,
Gyrup Mølle,
Kapendrup St.

Et Overfald.

Saa utroligt, det end lyder, findes der ogsaa rene Bøller mellem de Besiddende, mellem de Folk, der til enhver Tid raaber op om Tjenestefolkernes Slethed og Daarlighed.

Her i Vigerslev Sogn har en Gaardejer Anders Nielsen aflagt et smukt Vidnesbyrd om i disse Dage, idet han i den Grad har skamslaaet en mindreaarig Murerlærling; saa han maatte holde Sengen et Par Dage og er under Lægebehandling endnu.

Gaardejer A. N. greb Drengen og slog ham med Kraft ind mod en Stolpe, saa-

ledes, at Drengen slog et stort Hul ved højre Side af Hovedet.

Det er en af Bondekulturens Repræsentanter, der behandler en mindreaarig paa en saa bølgeagtig Maade; mon ikke Prygleloven passende kunde anvendes mod denne barbariske Agrar?

Ahlman Hansen.

Til Afdelingsformændene!

I hver Afdeling bør Bestyrelsen sørge for at der bliver tegnet en Del Aktier. Dog kan Sagen klares, naar hver Afd. vil lade tegne for 10 a 15 Kr. Det kan nok lade sig gøre, hvis Formændene vil tage sig af Sagen!

Den skandaløse Tyendelov.

—o—

Ved Hasle Herreds Ret er der afsagt Dom i en Sag, der af Gaardejer Eriksen, „Storringgaard“, var anlagt mod Malke-røgter Peter Christensen, der den 1. Juni tillige med sin Hustru forlod sin Plads hos Eriksen. Retten dømte Christensen til at betale Eriksen en Erstatning paa 340 Kr. samt 40 Kr. i Bøde.

Den dømte fortæller, at han og Hustru, da de blev fæstet til Eriksen, blev lovet 900 Kr. i alt i aarlig Løn, men det viste sig, at Lønnen kun kunde blive godt 600 Kr. for begges Slid. Eriksen lovede da Parret 50 Kr. mere, hvoraf de 25 skulde udbetales i Maj Maaned, men de fik ikke Pengene, og derfor forlod de Pladsen 1. Juni. De var nødt dertil, thi de kunde ikke leve med Familie for den elendige Løn, de fik hos Eriksen.

Den fattige Familie forstaar ikke, hvorfor de er dømt. Det er jo os, der er narret og ikke har faaet, hvad vi var lovet og hvad vi skulde have, og saa bliver vi dømt til at betale omtrent 400 Kr., siger Konen. Vi gør hende opmærksom paa, at et fattigt Tyende næsten aldrig faar Ret overfor en Husbond, selv om Husbonden har Uret. Den fattige Families Udbytte af 1½ Aars Slid paa „Storringgaard“ er, at Eriksen nu, foruden Peter Christensen og hans Kones Arbejdskraft, kan tage deres fattige Ejendele, saa de maa gaa næsten nøgen fra det elendige, fugtige Hus, som de har været indkvarteret i.

Er det ikke brutalt? men saadan er denne Slavelov!

Til Protest imod den alle Mand!

Prøvenumre

af vort Blad til Brug i Agitationen, kan faaes ved at sende et Kort hertil.

Skriv straks efter nogle!!!

Obstruktionen.

—:—

Det strømmer stadig ind med lange Artikler om dette Emne. Dog — alle siger det samme. Vi skal derfor ikke trætte Læserne længere. Fra den Side har de vist faaet nok.

Hr. H. Skjold raader fra at lade Obstruktion. Han tror ikke vi kan benytte den med Held. Han anbefaler Strejke.

Karl Nielsen er ogsaa mod O. Han synes ikke, vi kan være det bekendt. Vi skal passe vort Arbejde og gøre vor Pligt.

Han skriver, „at han aldrig havde ventet noget saadan (V. S. Artikel), skulde komme i vort Blad“.

(Jo, her er Ordet frit. Red.).

Alfred Hansen skriver ogsaa mod O. Vi kan ikke være det bekendt. Ingen ærefær Karl kan gøre noget saadant. Vi skal først udføre vort Arbejde godt før vi kan kræve vor Ret.

Han slutter med følgende forstandige Ord:

Den første Betingelse for vor Fremgang er vort Blads Udbredelse!

Postbudet her har allerede 8 Tyendeblade og det er kun 4 Maaned siden det første kom; har hver Postbud 8 Tyendeblade, da er vi naaet langt frem.

Alfred Sørensen,

Sangeklov, Fyn.

I næste Nr. vil jeg forsøge at sige min Mening

Carl Westergaard.

Kamrene.

—o—

Da det lader til, at det ingen Ende vil tage med de daarlige Kamre, synes jeg, at vi til en Forandring skulde prøve paa at opsøge nogle gode Kamre, det er rigtig nok et vanskeligt Arbejde, men derfor burde vi ikke lade os afskrække.

Jeg vilde begynde med nogle Kamre, jeg har set paa Külshøj under Herregaarden Erholm pr. Aarup, Fyn. Kamrene er beliggende i Stuehuset. I Midten bor Forvalteren, i den ene Ende er Pige-kamrene, og i den anden Ende er Karlekamrene beliggende, de er alle ens og der er i dem alle højt til Loftet og vid til Væggene, de er ca. 5¼×5×5¼ Alen store. Der er kun et Vindue i hver, men det er ogsaa ligesaa stor som mange Karlekammerdøre. Der er en Kakkelovn i Forkarlens Kammer, og derfra gaar der saa Rør ind i de andre, at de ogsaa kan nyde lidt godt af Varmen. Møblerne bestaar af 2 fritstaaende Enkeltsejge, et godt Bord, (som ikke er fastnaglet i Væggen), 2 gode Stole (med 4 hele Ben), samt en Garderobeholder.

Det er særlig Sengene, man lægger Mærke til, de er saadan, at mange Gaardmænd vist vilde forfærdes, dersom de skulde anskaffe saadanne til deres Folk. Der er rigelig med Sengetøj og det er altsammen, selv Underdynen, fyldt med godt Dun. Der er Madratser i og Tæpper paa alle Sengene.

Imellem Kamrene er der en Gang, hvor der er støbt en Sevante af Beton, paa Væggene ved Sevanten hængte der 6 rene Haandklæder.

Det eneste jeg havde imod Kamrene var, at der var Cementfliser i Stedet for Trægulv, men de var dog alle hyggelige, tørre og rene.

Adolf Skouboe.

Bestillinger paa Tyendebladet

modtages fremdeles hos Posten eller paa Bladets Kontor i Aarhus. Alle Kvartalets Numre faaes til enhver Tid. Bestil Bladet straks. Kun 75 Øre. Selv om Sommeren bør enhver læse det!



Aktietegning i Tyendebladet.

Til Fortsættelse af „Tyendebladet“s Udgivelse er det desværre bleven absolut nødvendigt at lade tegne flere Aktier.

Paa Grund af den daarlige Tid, den ringe Tilgang af Holdere og Annoncer, er det nødvendigt at rejse flere Penge til Afdrag af Bladets Gæld og fortsat Udgivelse af Bladet.

Vi maa derfor rette en kraftig Opfordring til Bladets Venner om at træde hjælpende til og lade sig tegne for en Aktie paa 5 eller 2 Kr.

Særlig maa vi opfordre alle de nye Medlemmer, som ikke før har tegnet sig for Aktier, om at lade sig tegne og derved være Medudgivere af Bladet.

Vi maa særlig anmode vore mange Afdelinger om at faa flere Aktier tegnede. Hver Afdeling maa hjælpe til.

Og for at Bladet snart kan komme til at bære sig uden Tilskud udefra, anmodes Afdelingerne og alle Bladets Venner om at skaffe det et Par nye Holdere og en ny Annonce!

Kammerater! Hjælp nu til alle Mand. Lad ikke vore Modstandere og Fattigdom slaa vort Blad ned. Det maa ikke ske. Tegn jer derfor for en Aktie paa 5 eller 2 Kr. og støt det saa godt I kan paa alle andre Maader!

Aarhus, den 12. August 1908.

Forretningsudvalget for Tyendeforbundet:

Joh. K. Johansen,
Kvosted.

Hjalmar Ejsing,
Seest.

Carl Westergaard
(Formand),
Fredens Torv 5, Aarhus.

Sidste Læs Hø.

—o—

Derude bakser de Bønder og Heste
med Hø i Kær;
hjemad ses vakle det sidste Læs Hø
baade fjern og nær. —
Viftende Vinde
helt holder inde,
— paa Skrømt — mens Lysdrotten daler
bag Jord.

Een efter een
gaar Smaafuglene ud af det syngende Kor.

Over ensomme Vandrere slaar Viben sit
susende

Svift i Kær.
Stille! Saa hører du Brægen og Brøl
baade fjern og nær. —
Ude og inde,
i Mørket — i Blinde
mødes de slidtrættes Hjerter — Hys!
— Muldet har lagt sig. —
Lyt! Saa hører du Hvisken i glødende Kys!

Frøen begynder saa smaat sin forsigtige
Kvækken i Kær,
snart bliver Natten saa rungende fyldt
baade fjern og nær.
— Men vaagnende Vinde
lurer i Linde;
Poppelblade glimter med sølvhvide Glans
Vinden og Vipperne
favnes paa Agren i nikkende Dans.
Hans P. B. Povlsen.

200!

—:—

Som vore Læsere ved, er der mange af vore Holdere, som ikke har betalt vort Blads Juli-Kvartal, men sendt Opkrævningen tilbage ubetalt.

Antallet paa dem, der har udført dette daarlige og mindre hæderlige Arbejde, er over 200!

Det er med andre Ord et Tab for Bladet paa ca. 200 Kr.!

For vort Blad, der altid har haft store

Vanskeligheder at kæmpe imod, er dette Tab dobbelt føleligt. Det er næsten umuligt at holde Bladet oppe under disse Forhold.

Det er uforstaaeligt at nogen vil behandle vort Blad paa denne Maade. Hvad kan Grunden dog være? Enhver kan jo dog nok faa Raad til at betale den Smule, Bladet koster, og ønskede de ikke at holde det, kunde de jo have afsagt det i Tide.

De 200 faar ikke Bladet mere, vi har inddraget det for længe siden, og vil de atter læse det, maa de bestille det hos Posten.

Nu maa vi andre, vi, der ikke ønsker at Bladet skal gaa tilbage, støtte det saa godt vi kan. Og vi er vel nok saa mange, at vi kan klare Sagen. Men lidt Offervillighed skal der til. Tegn derfor en lille Aktie i Bladet og støt det saa godt I kan.

Køb altid

hos dem, der averterer her i Bladet. Derved støtter Du ogsaa vort Blad. Ingen af vore Læsere bør købe hos dem, der ikke vil annoncere i „Tyendebladet“.

Literatur.

—:—
P. Sabroe: Indre Missions Forbrydelser mod vort Folk.

I den sidste Menneskealders Arbejde for økonomisk og aandelig Frigørelser i mod Underklassernes — Husmændenes og Arbejdernes — Krav om lige Ret med de andre Samfundslag og i Kampen for social Retfærdighed, for human Forsørgelse af syge og gamle, for Beskyttelse af Børn og værgeløse o. s. v., var man altid sikker paa at finde den indre Mission paa Modstandernes Side.

Og alligevel lod det sig vanskeligt gøre at bekæmpe denne fordærlige Aandsretning uden at man ikke alene af Missionsfolkene selv, men ogsaa i hele den ellers paa mange Maader ledet kristelige Overklassepresse blev beskyldt for at angribe og bekæmpe Kristendommen.

Desmere maa det paaskønnes, at Folketingsmand Sabroe alligevel har Mod til at tage Bladet fra Munden og tale saa rent ud som han gør.

Det var den i den sidste Tid meget omtalte Frk. Esches Pjece, der bevirkede, at Sabroe udsendte sit Skrift om „Missionens Forbrydelser mod vort Folk“. Hr. Sabroes Pjece er et lige saa skarpt som velbegrundet Angreb paa den Indre Mission.

Frk. Escheskriverehel Del om vort Folks Demoralisation i Almindelighed og stempler naturligvis særlig den arbejdende Befolkning som doven, fortrukken og umoralsk. Hr. Sabroe begynder med at paa-vise, hvor uberettiget hele denne Anklage er. Raaheden er mindre nu end i tidligere Tider og de Beskyldninger, der rettes imod den arbejdende Befolkning, skulde hellere adresseres til Overklasserne.

Hr. Sabroe beviser ved utallige Eksempler, hvordan Missionen altid stiller sig i Vejen for vor Tids humane Krav. Alle filantropiske Institutioner: Børnehjem, Redningshjem er i Virkeligheden i Missionens Hænder, og netop derfor vanrøgted de Op-gaver, man herigennem vil løse i den Grad, som Tilfældet er. Missionen har sin store Part af Ansvar for de Børnemishandlinger, der finder Sted her i Landet, og den har sin store Part af Ansvar for al den Nød og Elendighed, der findes, fordi den altid byder de fattige Stene for Brød og altid er villig til at hjælpe Magthaverne med at trykke Arbejdslønnen ned.

Missionen opretter Redningshjem for „faldne“ Kvinder; men den hjælper selv til med at drive fattige Kvinder ud i Elen-lendighed og Prostitution.

Og unge Piger fra missionske Hjem falder lige saa let som alle andre, fordi den missionske Paavirkning kun er et skrøbeligt Rygstød. I Stedet for at virke opdragende og oplysende, virker den sløvende og fordummende.

Sabroe henviser som Modsætning til Missionens kulturnedbrydende Arbejde paa, hvilken kulturel Løftestang vor Tids Arbejderbevægelse har været for de underste Samfundslag. „De faa Organisationer af Tjenestefolk har større Betydning for alle de svage og mindreaarige Tyende end alle Missionens Prædikener tilsammen“.

Han slutter saaledes: „Vi maa bag om Missionens Skare af fattige, sløvede Mænd og Kvinder og have Tag i de unge, vinde deres Følelse og Fornuft for alt socialt Arbejde, der er betinget af Tro til, at Folket gennem Sammenslutning kan skabe bedre og Menneskeligere Samfundsvilkaar“.

Under Læsningen af den lille Bog synes man mellem Linierne at mærke den samme Strøm af Varme, Medfølelse og Indignation, der gaar som den røde Traad gennem Hr. Sabroes Foredrag, og som vi kender saa godt fra Møderne.

Jeg kan kun slutte med paa det varmeste at anbefale Sabroes lille Bog til Tyendebladets Læsere. Køb og læs den allesammen. Ingen vil fortryde det.

Johs. K. Johansen.

Støt Bladet.

—:—

Kammerater!

Som I ser, kniber det en Del med at holde Bladet oppe. Det er kedeligt efter-

som det nu her gaaet saa længe og der er bleven udført saa stort et Arbejde for det.

Sommeren har ikke været nogen god Tid. Der er kommen for faa nye Holdere til, skønt vi har faaet saa mange nye Afdelinger.

Ligeledes er der ogsaa kommen for faa Annoncer, skønt der nok kunde tegnes en Del i de forskellige Byer. Alt i alt, det har ikke gaaet saa godt som det skulde.

Nu har vi jo engang begyndt at udgive Bladet, og derfor maa vi ogsaa alle være villige til at virke for stadig at holde det oppe, ellers skulde vi ikke have begyndt derpaa, naar vi ikke kunde fuldføre det.

Bladet kan dog let reddes, hvis alle, der har Forstaaelse af Sagen, vil yde en Haandsrækning. Og det bør de gøre.

Det er jo ikke Smaapenge, der nu ugentlig skal skaffes, ca. 100 Kr. Det kan kun naaes ved at Bladet er godt indarbejdet overalt. Men er det først det, gaar det af sig selv altsammen!

Da vi begyndte at udgive Bladet, havde vi kun 190 Kr. i Kassen! Det var kun lidt, naar det gjalt et saa stort Foretagende. Det var næsten kun til de første Ugers Trykningsudgifter, men vi holdt dog stadig Bladet gaaende og fik ogsaa flere Penge ind i Aktier.

Vi var dengang ikke mange til at holde det oppe, og det saa ofte mørkt ud, men det gik.

Nu har vort Forbund flere Tusinder Medlemmer og det skulde derfor være en let Sag at klare alt nu, naar bare enkelte vil bringe et lille Offer.

Tegn et Par nye Holdere og forsøg at skaffe en lille Annonce hist og her.

Men husk frem for alt at tegne en Aktie paa 2 eller 5 Kr. Det kan enhver nok overkomme.

Jeg har stadig gjort det jeg kunde, nu maa I se at hjælpe mig.

Carl Westergaard.

Sangen om Rugen.

—0—

Jeg lægger mig i Læ
her ved Storrugens Rod.
Jeg lytter og jeg lytter,
til det synger i mit Blod.
Den hvide Rug, den blide Rug,
som mod min Tindig slaar,
— det er som tusind Fingre smaa
paa Sølvtangenter gaar.

Det lyder som af Leg
i en spændbuget Hal,
hvor Dansen lokker Ringlelyd
af Lampernes Krystal.
Det Lokkespil, det Klokkespil
fra Sommerrugens Top,
det er den kjære danske Lyd,
hvorved vi voxed op.

Den driver som en Hymne
over Lyngtages Egn,
den toner som af Fløjter
om de levende Hegn.
Og bag om Bæk og Brombærhæk
og Kjær og dyrket Jord,
den møder Bølgesangen
fra den vindrørte Fjord.
Jeppe Aakjær.



Vor Bevægelse.

—:—

Til Bladets Læsere!

Enhver Ven af Bladet anmodes venligst om at agitere en Smule for Bladets Udbredelse!

Enhver, som vil nok kan skaffe vort Blad en eller to nye Holdere.

Nye Holdere maa herefter tegnes for 50 Øre for dette Kvartal. De faar da alle Numrene sendt paa Nr. 40 nær. Det har vi ikke.

Indsend Pengene i Frimærker eller Adr. paa et Kort, saa sender vi en Opkrævning.

Vis Venner og Bekendte Bladet og forsøg at tegne dem som Holdere.

Forsøg ogsaa at tegne en lille Annonce paa nogle faa Linier hos de Handlende i de forskellige Byer. Prisen er jo kun 10 Øre pr. Linie og desuden kan vi give Rabat efter Annoncens Størrelse. Nogle faa Annoncer vilde støtte Bladet meget.

Alle vore Venner maa hjælpe til at holde Bladet oppe!

Husk Aktietegningen!

For at klare de store Udgifter og holde Bladet oppe i denne vanskelige Tid, anmodes alle vore Holdere venligt om at tegne sig for en Aktie paa 2 eller 5 Kr.

Det er noget enhver kan overkomme. Udfyld omst. Blanket og indsend den snarest til Bladets Kontor.

— I Søndags blev der stiftet en ny Afd. i Kauslunde. Fodermester M. Knudsen, Nr. Aaby, holdt forinden et Foredrag om vor Bevægelse. Bladet fik flere nye Holdere og enkelte tegnede sig ogsaa for en Aktie for at hjælpe Bladet over den daarlige Tid. —n.

— True Afdelingen havde Møde Lørdag den 15. August. Skrædermester Johannes Pedersen, Brabrand, og Arbejdsmand Søren Hansen, Tilst Teglværk, talte. Begge Talerne lønnedes med stærke Bifald. Foreningen gaar stadig fremad, Medlemsantallet er steget til 60. A. G.

— I Tirsdags afholdtes der Møde i Hasle ved Aarhus. P. Fuhlendorff talte i Westergaards Sted. Der blev tegnet 25 Medlemmer. —j.

— Borum Tyendeforening holdt i Lørdags Møde med Redaktør Westergaard som Taler. Flere af de mødte Arbejdsmænd deltog i den efterfølgende Diskussion. Der er nu god Stemning for vor Sag derude.

Ferie.

—0—

I disse Dage er Landsbyskolerne lukkede; der er Ferie. Det vil sige Lærerne har Ferie; men dem, som kunde trænge lige saa haardt til det, er Landarbejderbørnene, for dem betyder Ferien, at nu skal de ud at slide; for Faderen har ikke Raad til at lade dem komme paa Ferierejse. Nej, nu skal de, fra de kan løfte Tøjrekøllen, ud at røgte Bondens Kvæg.

Hvad bydes der nu saadanne Fyre paa 8—9 Aar, mange Gange Knubs og haarde Ord, fordi de ikke ruppe sig nok, for de skal nemlig helst tage Korn fra hjemme paa Stænget.

En Ynk er det at se disse Proletarer tumle med de store Neg, saa Sveden rinder ned af deres Kinder.

Hvor der nu er saadanne smaa Proletarer, vil jeg sige til det ældre Tyende, vær god imod dem, hjælp dem saa godt I kan.

Nu til Slut, rejs eder i voksne Proletarer, at vi kan faa sligt Barbari afskaffet.

A. G.

Uge-Kronik.

—:—

Om Høsten.

Og aldrig stemmes en Sjæl saa glad,
det være sig Mands eller Kvindes,
som naar det dufter af Myntens Blad
og Negene samles og bindes.

Og aldrig pusler en Vind saa blødt,
som naar det lyner i Østen.
Og aldrig kysser en Mund saa rødt,
som naar det dukker om Høsten.

— Og aldrig jeg mindes en Mark saa grøn
som den om mit Hjemlands Haver.
Og ingen Sol har jeg set saa skøn
som den, der gik ned mellem Traver.

Jeppe Aakjær.

Et Forsøg paa 8 Timers Arbejdsdag.

Et belgisk Tidsskrift offentliggør Resultatet af et Eksperiment med 8 Timers Arbejdsdag, som blev udført ved en kemisk Fabrik. Ved Forsøget var alle Faktorer ens. Arbejdets Art, Redskaberne, Vurderingen af Arbejdsydelsen, Priserne; Arbejderne de samme. Med de samme Ovne, de samme Raastoffer og Redskaber producerede man paa 8 Timer (7½ Times virkelig Arbejde) ligesaa meget som før paa 12 Timer (10 Timers virkelig Arbejde).

Forfatteren beskriver nøje alle Trin i dette Eksperiment og danner sine Slutninger deraf. De interessanteste er følgende:

Stigende og vedholdende Bedring i Arbejdernes Sundhedstilstand, hvilket viste sig tydelig ved Sygekassens Virksomhed.

Formindsket Brug af stærke Drikke.

Stigende Orden og Renlighed.

En høj Betaling.

Vor Afd. i Fjenneslev vilde forleden afholde et Bal, men maatte opgive det paa Grund af, at Bønderne forlangte 20 Kr. i Leje af Forsamlingshuset!

Det er ikke til at tage Fejl af.

Men nægtet os Huset har de dog ikke!

Et godt Bevis.

Ved et Medlemsmøde, som en af vore Afd. lod afholde, mødte alle dem, der er Holdere af „Tyendebladet“, men ikke flere!

Deraf kan vi lære det, at det gælder om at hvert Medlem bliver Holder af Bladet, først da faar han nogen Forstaaelse af Sagen og bliver et godt Medlem, men ikke før.

Det bør Bestyrelsen for vore mange Afd. tænke en Smule over!

Redaktør Carl Westergaard

er desværre bleven syg og har af Lægen faaet Ordre til at holde Sengen en Tid.

Som Følge deraf maa de forskellige Møder, hvor han har lovet at tale, aflyses.

Og skulde Bladet af den Grund blive noget forsømt, bedes alle Læserne tilgive os.

Helge Hostrups Artikel

om de „gyldne Tider“, har vi taget efter „Jysk Morgenblad“.

Moderne Betalingsmiddel.

En Røgter fra Kærum kom forleden ind til en Handlende i Assens.

— Har Du Skipperskraa? spurgte Røgteren.

— Ja, i lange Baner, var den Handlendes Svar.

— Maa jeg saa faa 1/10?

— Ja, saa gerne.

— Hvad tager Du for Skipperskraa?

— Jeg tager ligesom de andre: 24 Øre.

— Ja — men jeg har ikke de 24 Øre, jeg har noget, der er lige saa godt.

— Har Du maaske Værdipapirer?

— Nej, ikke saadan rigtige Papirer, men noget, der er lige saa godt. Du skulde vel ikke være til Sinds at lade mig faa Skraatobakket for dette her?

Røgteren halede en lille Pakke op af Lommen og pakkede ud paa Disken — 3 Rottehaler!

— Du ved vel, at Du kan faa 8 Øre for hver Hale af Sogneraadet.

Den handlende betænkte sig lidt, men slog saa til, gav Røgteren Skraatobakket og strøg de tre Rottehaler i Skuffen.

Et Sogneraadsm medlem kom en Times Tid efter ind til den Handlende. Han købte Varer for 76 Øre og betalte den Handlende 1 Kr. Høkeren gav ham derefter tilbage med 3 Rottehaler.

Sogneraadsmanden gjorde sig siden betalt ved Finanshovedkassen i Kærum.

Det ses heraf, at Rottehaler virkelig er et fint Papir — i Øjeblikket endog finere end Papirfabrikernes Papir.

Forenings-Meddelelse.

Gust Kredsmødet i Mørke den 23. ds. og Generalforsamlingen i Østermarie den 22. ds.

En raffineret Ægte- mand.

—o—

En i Köln boende Handelsrejsende, Hr. N., havde i Hamburg faaet sig en Elskerinde, Frk. A., og vilde af den Grund være sin Kone kvit. Men da denne næppe godvillig vilde gaa ind paa at skilles, udspekulerede Ægtemanden følgende raffinerede Plan. Han lod sin Elskerinde komme til Köln, paa det derværende Politikontor udgive sig som Fru N. (den Handelsrejsendes Kone) og der meddele, at hun foreløbig tog Ophold i Hamborg. Som Bopæl angav hun selvfølgelig sin egen. Nu indgav den Handelsrejsende Ansøgning om Skilsmisse, og da Politiet ikke vidste bedre, end at Fru N. var rejst til Hamborg, sendte de Klagen til denne By. Frk. A. engagerede nu en Sagfører, som i Retten erklærede, at hans Klientinde havde tilstaaet, at hun havde staaet i Forhold til andre Mænd. Ægteskabet mellem Hr. og Fru N. blev da erklæret for opløst.

Den virkelige Fru N. havde intet erfaret om alle disse Fix-faxerier, da alle Skrivelserne til hende var vandrede til den falske Fru N. (Frk. A.) i Hamborg. Kun ved et rent Tilfælde fik hun Nys om Sagen og har nu gjort retslige Skridt til at faa sin troløse Ægtemand tilbage.

Er han fuld?

En Gang Kong Oscar II. og daværende Kronprins Gustaf opholdt sig paa Slottet i Kristiania, gik Kongen en Formiddag ud i Parken.

En Stund efter kom Kronprinsen hen til den Konstabel, som gik udenfor Slottet, og spurgte, om denne havde set, hvorhen Hs. Majestæt var gaaet.

— Ja, svarede Konstablen, han gik bortover der.

Kronprinsen, som vel fandt, at dette var en mindre passende Udsagnelse, naar der var Tale om Kongen, saa vredt paa Konstablen og sagde:

— Er han fuld?

Konstablen svarede med en meget betænkt Mine:

— Næ—i, jeg kunde ialt Fald ikke se no'e paa'n.

Solgt sin Søn.

Sabros paastaar, at en Daglejer Petersen fra Vinslev paa Sjælland har solgt sin 10-aarige Søn til en omrejsende Skærsliber uden løvrigt at bekymre sig om hans Fremtid eller saa meget som sikre sig hans Adresse.

Velkomsthilsen.

Da Frederik den 7. foretog sin „Kongerejse“ havde i en østjydsk By en Børstenbinder anbragt en kæpmæssig Børste i sit Vindue. Rundt om var anbragt en hel Del smaa og nederunder følgende Vers:

„Som den Børste stor er mellem Børster, er du, o Konge, stor imellem Fyrster“.

Værtshusholderen, der boede lige over for, vilde ikke staa tilbage for Genboen, men anbragte i sit Vindue et Transparent, hvori der stod:

„Her skænkes mangen liffig Drik og store Seprianer.“

Velkommen hid Kong Frederik med samt Grevinde Danner“.

Annoncer.

„Tyendebladet“

er paa Grund af sin store Udbredelse et af vore bedste Annonceblade. Det udgaar over hele Landet i et meget stort Oplag. Foruden sine mange Abonnenter som Organ for Tyende- og Landarbejderbevægelsen, forsendes det til alle Højskoler, mange Herregaarde, Læsestuer og Gæstgiverier, og har derved en større Læsekreds end flere Ugeblade tilsammen.

„Tyendebladet“ er derfor et fordelagtigt Annonceblad, særlig for dem, der søger ædruelige og dygtige Tjenestefolk.

Send derfor Deres Annoncer til „Tyendebladet“.

Pladser.

Dygtige Tjenestefolk

faas bedst ved at avertere i
»Tyendebladet«.

En yngre, paalidelig Karl

kan 1. November faa Plads hos
V. Nielsen,
Assiregaard,
Aarsballe, Rønne, Bornholm.

Agiter for „Tyendebladet“.

En Karl,

som vil paa Højskole i Vinter, kan faa Moderation i Betalingen mod at gøre Havearbejde i Oktober.

Arne Møller.

Vejlby Højskole v. Aarhus,

2 Karle

søger Plads straks ved Høstarbejde.

Henvendelse til Tjenestekarl Julius Jensen, Adr. Arbejdsmand Hans Jensen, Svinninge, Svinninge St., Sjælland.

Tjenestepiger,

som søger Plads i København, indmelder sig i Københavns Tjenestepigerforening og søger Plads gennem Kontoret, Rosengaarden 14, København.

Tyende

anvises gode Pladser til høj Løn.

C. Christensen,

Stadsfæstemand,

Vestergade 19, Aarhus.

Hallo ! Hallo!

Tre unge Karle søger Plads til 1. November lige megethvor; man henvene sig til Undertegnede.

Axel Nielsen, Laurits Hansen,
Marinus Sørensen,
Lemon Mølle pr. Gedsted, Fyn.

Aarhus.

Foreningslove, Medlemskort, Sange, Pjecer, Hæfter og alle andre Arter Tryksager udføres billigt

- - Nationaltrykkeriet, - -
Søndergade 31 — Aarhus.

Fhv. By- og Herredsfulmægtig
Fred. Sørensen,

Mejlgade 5, 1. Sal, Aarhus,
giver Raad og Vejledning i alle Retsforhold meget billigt.

Specialitet: Tyendesager.
Skriftlig Korrespondance for udenbys.

Abonnér paa „Tyendebladet“.

Johs. Pedersens Skræder- og Beklædningsforretning,

Brabrand.

Stort Udvalg af færdige Herreklæder, Overfrakker, vandtætte Regnfrakker, Stortrøjer og stærkt Arbejdstøj, Skjorter, Bluser, Kravetøj, Seler, Sokker, Hatte, Kasketter og Paraplyer.

Specialitet:

jernstærke Spadsere- og Rejse-
dragter.

Alt i færdige Drengedragter.
Stort Udvalg i danske og engelske Habitstoffer.

A. Eriksens Skræderforretning,

41, Jægergaardsvej 41,
anbefaler et smukt og righoldigt
Udvalg i

færdigsyede Herreklæder
omfatter et stort Udvalg til meget billige Priser. Klægninger fra 15—40 Kr. Paletots fra 16—40 Kr. Benklæder fra 5—12 Kroner.

Færdigsyede Konfirmationsklædninger føres paa Lager.

Største Varelager paa Frederiksberg.

„Tyendebladet“s Læsere i Aarhusegn bør altid købe her!

AVERTER!

Bestil straks
„Tyendebladet“.

Koster kun
75 Øre Kvartalet.

Kontor:
Fredenstov 5, Aarhus
Telefon 885.

AVERTER!

Menneskeskæbner.

Kulturbillede fra Rusland.

—:—

„Saa gaar jeg med“, udbød han, „thi jeg kan i det mindste omkomme sammen med Dem, og siden det er umuligt at leve sammen med dem, vil jeg dø. Hvad vil Livet være værd for mig, hvis jeg aldrig skulde se Dem mere?“

Hun saa stift paa ham et Øjeblik, og saa gik der en ny Tanke op for hende.

„Denne Deres Kærlighed synes at være oprigtig“, bemærkede hun.

„Kan De tvivle paa det? Hverken Tiden eller Forholdene kan dæmpe mit Sværmeri, og for at besidde Dem vilde jeg bringe et hvilket som helst Offer“.

„Jeg tager Dem paa Ordet“, udbød hun hurtigt. De maa ledsage mig. Jeg vil modtage Deres Efforte og Bemyndelse paa den Betingelse, at De bringer et Offer for mig“.

„Hvad skal det da være for et Offer?“ spurgte han.

„Ja, det skal forblive min Hemmelighed. Hvis Deres Kærlighed er saa oprigtig, som De siger, vil De ikke spørge derom“.

„Hvæl da. Det vil jeg heller ikke. De har at befale“.

„Men alligevel vil jeg sige Dem, at det er et frygteligt Offer, jeg forlanger, og som let kan forvandle Deres Kærlighed til Had“.

„Intet kan forandre min Kærlighed, heller ikke bliver jeg bange for, hvad De siger“.

„Men hvilken Garanti har jeg for, at De vil holde Deres Løfte?“

„Jeg vil sværge ved dette Helgenbillede“, udbød han, idet han pegede paa et af disse Malerier, som næsten findes i ethvert russisk Gæsteværelse tillige med et lille Træfors paa en lille Hylde paa Væggen.

Korset er et Symbol, der bliver betragtet med overtroist Frefrygt af den rigtige Russer, som al Tid, naar han kommer ind i eller forlader Værelset, vender sig om imod det og gør Korsets Tegn paa sin Pande.

„De skal sværge ved noget mere end dette“, sagde Rachel. „De er en Kristen, og Korset

er et Symbol paa Guds Tro. Giv mig Deres Haand og sværg, som jeg siger Dem, hvis De ikke i yderste Øjeblik fortryder Deres Beslutning“.

I nogle Øjeblikke syntes han at vakle, derpaa spurgte han:

„Vil De sige mig, hvad det er for et Offer?“

„Nej“, sagde hun bestemt. „De maa modtage mine Betingelser uden Spørgsmaal, ellers vil skilles for bestandig“.

„Jeg modtager dem. Gør, som De vil“. Han rakte sin Haand frem, som hun modtog og førte ham hen til Korset, paa hvilket hun lagde hans Haand. Saa sagde hun følgende Ord, som han gentog:

„Jeg, Ivan Alexieff, Søn af Peter Alexieff, forhenværende Politidirektør i St. Petersborg, sværger herved ved den Kristus, som jeg tilbeder, og ved dette hellige Symbol paa den kristne Kirke, paa, at jeg ubetinget og lydigt vil bringe et Offer, hvad det end maatte være, naar som helst og hvor som helst Rachel Aronovitch opfordrer mig til det. Paa dette er Gud mit Vidne, og jeg sværger paa atter at holde mit Løfte, om det saa skulde gælde mit Liv“.

For Sangforeninger!

Carl Möllers 4 Stemmige Mands-Sange til Texter af Jeppe Aakjær, Skjoldborg, J. C. Christensen m. m. fl. ere iørefaldende Melodier og vinder alles Bifald. Faas i Partitur a 1 Kr. pr. Sang. Anbefales alle Sangforeninger. Carl Möller, Musikforlægger, Aarhus.

Undervisning.

Kerteminde Højskole

Den ny Højskole aabnes for Karle den 3. November. Understøttelse kan faas. Nærmere ved Søren Alkærsig. Forstander.

Højskolen og Mælkeriskolen i Ribe.

Højskoleundervisning for Karle og Piger 3. Novbr. — Kursus for Mejerister og Kontrolassistenter. — To Elever lempelig Betaling.

S. H. Salling.

Vesterdal Højskole,

Nørre Aaby St., Fyn, begynder Vinterskolen den 3. November. Højskole- og Landbrugsundervisning. Kontrolassistenter uddannes. To Tjenestekarle kan faa fri Undervisning.

Christoffer Gaarde.

Borris Landbrugsskole.

(Den jyske Husmandsskole) ved Borris St.

6-Maaneders Landbrugskursus Nov.-April. — Amsunderstøttelse søges inden 1. Maj.

3 Maaneders Pigeskole Maj-Juli. — Amsunderstøttelse søges inden 1. Novbr.

Korte Kursus til forskellige Aars-tider. Amsunderstøttede Elever optages.

Skoleplan tilsendes efter Forlangende. Søren Holm.

Agiter for „Tyendebladet“.

Ry Højskole, Ry St.

(ved Himmelbjerget).

Karleskole: November—April med Landbrugsfag og Haandværkerafdeling. Pigeskole: Maj—August. Rasmus Bording.

Vejlby Højskole

v. Aarhus.

Karleskole m. Haandværkerafdeling og Husflidsskole Novbr.—Marts. Ubemidlede kan faa Understøttelse. Henvendelse til Arne Möller.

Bl. Annoncer.

Bornholm!

Østermarie Tyende- og Landarbejderforening afholder Generalforsamling paa Brugsforeningens Sal Lørdag den 22. August, Kl. 7¹/₂.

Vedtagelse af Love m. m. Hjalmar Hansen.

Humoristisk Oplæsning tilbydes.

Billigt Honorar. Ærb. H. P. Hansen, Fangel St., Fyen.

Kaniner! Kaniner!

Franske Vædder, belgiske Kæmper, gule, hvide danske samt Krysnings paa forskellige Alder er til salg hos

Ingvard Skoubo, Grimmelykkegaard, Ejby St.

Mundelstrup.

Husk det store Møde i Forsamlingshuset i Mundelstrup paa Søndag Kl. 4.

Se Plakaterne.

Køb Deres Cykler

i

Nordjyllands største Cykleforretning

(Mikkel Andersen),

Bredgade — Brønderslev.

Køb hos dem,
som støtter
vort Blad!

Foredrag, Deklamation

samt humoristisk Oplæsning tilbydes af Elna og A. P. Bjarnholt. Moderate Priser. Adr.: Clermontgade 27, Roskilde.

Vore Annoncepriser:

For Annoncer om:

Undervisning 10 Øre pr. Linie.
Rabat: 25 %

Pladser 10 " " "

Møder 10 " " "

Forretninger 10 " " "

Rabat efter Annoncernes Størrelse eller Akkord for en bestemt Tid.

Annoncer i „Tyendebladet“!

Mørke.

For om muligt at faa oprettet en Kredsforening for Mørke og Omegn, afholdes et Møde paa Mørke Landbohjem Søndag den 23. August, Kl. 4.

For Afd. Bendstrup, Ommerstrup og Følle: Bestyrelsen.



— Hvor skal Du hen, Peter?
— Selvfølgelig skal jeg ud at agitere for „Tyendebladet“! Ve' Do mæ?

Enbver bør købe

og læse følgende:

„Tyendebladet“s Oktober Kval-tal 50 Øre.

Normalarbejdsdag af Niels Mortensen 10 Øre.

Vort Oplysningsarbejde 15 Ø.

Vort Julenummer 10 Øre.

Betalingen sendes i Primæker til Bladets Kontor i Aarhus.

Køb det alle, derved støttes vort Blad.

Billeder fra Livet.

En lille Bog, indeholdende en Del sociale Artikler i fortælle Form — 48 Sider — og som koster 25 Øre Stk., sælges til 15 Øre Stk. Sendes mod Indsendelsen af Beløbet for de bestilte Eksemplarer portofrit. 5 Stk. giver Adgang til de 10 Øres Avance. Bestillinger indsendes til

P. Sabroe, Folketingsmand, Aarhus.

„Det er godt“, sagde Rachel, idet hun slap hans Haand, og et Smil, der var helt naturligt for hende, spillede omkring hendes Mund. „De er bunden til dette ved Deres Sjæls Frelse“.

„Ja, det er jeg“, svarede han sørgmodigt. Saa tilføjede han med en tvungen Bitterhed: „Men jeg er ikke den første Mand, der har sat sin Sjæl i vove for en Kvinde's Skyld, og nu er der ikke andet at gøre end at forberede os til Rejsen. Hvornaar skal vi rejse?“

„Om en Uge“.

„Vor Afreise maa foregaa hemmeligt“, bemærkede Ivan.

„Sandt nok, men vi vil behøve Pas. Hvorledes skal vi faa dem?“

Det havde Ivan ikke tænkt paa før, og det fik ham til at se forlegen ud.

Men efter nogen Overvejelse fortalte han hende, at der ikke vilde være nogen Vanskelighed for hendes Vedkommende, da en Tilladelse til at rejse op paa ikke vilde blive nægtet hende, og for sit Vedkommende vilde han selv skrive sit Pas, hvis han ikke kunde skaffe et paa den sædvanlige Maade.

Sådan forlod hende, følte han sig glad

ved Tanken om, at han endelig havde vundet hende, og han tænkte ikke videre over, hvad det var for et Offer, han saa højtidelig havde svoret paa at bringe. Han bekymrede sig i det hele taget ikke om Fremtiden, thi han troede at have sejret, og dermed var han tilfreds.

15. Kapitel.

Rachel Aromo var meget affholdt blandt sin Race, og da det blev bekendt, at hun havde besluttet at foretage den frygtelige Rejse til Ost-Sibirien, gjorde hendes Venner alt muligt for at faa hende til at opgive det.

„De vil omkomme undervejs“, sagde en. „Hvad gør det? Jeg kan kun dø en Gang“, svarede hun.

„Men maaske er deres Fader d.d., længe før De naar ham“, sagde andre.

„Maaske, men saa længe jeg har Grund til at tro, at han lever, er det min Pligt at rejse til ham“.

„Og dog kan De være vis paa, at Deres Fader ikke ønsker, at de løber en saa skrækelig Risiko blot for at se ham“, indvendte Vennerne

„Jeg er min Faders Datter og kender hans Tanker og Følelser bedre end nogen af Eder“, sagde Rachel.

„Men tænk paa Vandslygtigheden“.

„Jeg har tænkt paa alt“.

„Og husk saa paa, at Deres Fjende, Peter Alexieff, er bleven beskikket til Guvernør over Satholin, hvortil Deres Fader er bleven deporteret. Hvis Guvernøren faar Eder begge i sin Magt, hvad tror De saa vil blive Deres Skæbne?“

Rachel brast ud i en bitter Bitterhed, idet hun svarede:

„De spørger, om jeg kan glemme, at Peter Alexieff er der? Jeg er en jødisk Kvinde, der fra min tidligste Barndom har lært at ære min Fader, og jeg ærer ham virkelig, derfor kan jeg aldrig i mit Liv glemme, at min Faders og min dødelige Fjende, Peter Alexieff, er rejst til Satholin, hvor min Fader sidder fangen“.

Saaledes talte hun og med en mærkelig Glød i sine Øjne, medens Ordene havde en skjult Mening, som andre ikke rigtig fattede. Saa drog hun et Suk, der var fuldt af Betydning. Det syntes at sige, at for hende

Aarhus elektriske Reparationsværksted for Fodtøj,

Gl. Munkegade 2, er Nr. 1 her i Aarhus.

Saaler og Flikker kan leveres paa en halv Time.

■ Benyt Lejligheden. ■

50 Sik. Cykler skal — begrundet paa alt for stort Indkøb og den fremadskridende Sæson — realiseres til Indkøbspris. Cykler m. Frihjul fra 64 Kr.

C. M. Madsen, Voel pr. Silkeborg.

Holger Sinding, Sparekassebygningen, Brønderslev.

Af ældre Foreninger,

som ønsker mig som Taler, forlanges 4 Kr.

Ahlmann Hansen,
Rue Hede pr. Sønderø,
Odense.

Telefon: Bredbjerg 14.

H. C. Hansens Træskoforretning

er
Kalkbrænderivej Nr. Aaby.
Medbringelsen af Annoncen giver 5 pCt. Rabat.

Cykler

og Cykledele købes
bedst og billigst ved
C. M. Madsen, Voel,
Silkeborg
— Forlang Tilbud. —

Vett & Wessels Udsalg,

— Middelfart. —
Største Lager af
- - Manufakturvarer. - -
Billigste Priser.
Th. Olrik.

„Tre Udenlandsrejser“. Pris 1 Kr.

(Af Jeppe Søndergaard).
Forfatteren skildrer sine Oplevelser som Arbejder i Amerika, Syd-Afrika og New-Zealand.
Bogen bør læses af enhver, som agter at udvandre.
Bogen sendes paa Efterkrav eller Beløbet kan indsendes i Primærker (5 Øres) samtidig med Bestillingen.
Skriv straks til **Jeppe Søndergaard,** Tistrup Station.

Brønderslev

Uhr- & Optikforretning.

Stort Udvalg. Billig Priser.
Alt med Garanti.
N. Horseby, Uhrmager

TYENDE- BLADET

kan bestilles til enhver Tid hos
Posten eller paa Bladets Kontor,
Fredenstov 5, Aarhus.

Udfyld denne Blanket og indsend den til
Bladets Kontor, Fredenstov 5, Aarhus.

Undertegnede tegner sig herved for.....Stk.

Aktier a $\frac{2}{5}$ Kr. i

„Tyendebladet“.

Beløbet ønskes opkrævet $\frac{\text{straks}}{1. \text{ September.}}$

den.....1908.

Navn:

Adr.:

Socialistisk Arbejderblad,

Organ for socialistisk Oplysning,
udkommer hver Hverdag. Koster i
Provinserne Kr. 1,90 pr. Kvartal. Tegn
Abonnement hos Postvæsnet.

Redaktion og Ekspedition:
Gothersgade 41, Kbhvn. Tlf. 9075.
➡ Abonnér! Avertér! ➡

Jysk Morgenblad

Redaktør: **Helge Høstrup,**
Jyllands største, bedste og mest frisindede Venstreblad. Bringer til Stadighed oplysende Artikler om sociale og politiske Forhold. Bør holdes af alle Smaafolk, Tyende, Husmænd og Landarbejdere, hvis Talsmand det altid er.

Pris 2 Kr. Kvartalet (Postpenge iberegnet) ved Bestilling paa Bladets Kontor, Søndergade 11, Aarhus.

Prøv Jysk Morgenblad et Kvartal. ◀

„Mejeristanden“

— Medlemsblad for „Mejeristforeningen af 1907“ — Ugeblad for Oplysning og faglig Sammenslutning — redigeret af **Jens Johansen, Ladelund,** og **H. C. Nielsen-Snedsted, Skovby St.** (sidstnævnt ansvarlig). Bladet bringer 16 Sider Tekst ugentlig, koster Kr. 1,50 Kvartalet og kan til enhver Tid bestilles hos Posten. Eneste Blad i Danmark, der arbejder for Mejeristernes økonomiske Interesser.

Vi anbefaler vore Medlemmer og Læsere

Stjerne-Øl

fra Arb. Bryggeri, København. Saavel Bryggeriets bekendte **Stjerne-Skattefri** som **Lager, Pilsner, Porter** og **Half & Half** staar paa Højde med det bedste Øl, der leveres her i Landet.

➡ Forlang **Stjerne-Øl** overalt, saa vil det ogsaa blive indført.

Køb Tobakker og Cigarer

hos **Bovin, Vestergade,**
➡ **Brønderslev.** ➡

Telf. 108. Køb Telf. 108.

Deres Træsko og Trækestøvler hvor de faaes bedst og billigst, nemlig hos

Jens Mogenstrup,
Skomager og Træskohandler,
Brønderslev!

Alle bør læse Tyendebladet.

Trykt i Nationaltrykkeriet (R. Nielsen), Søndergade 31, Aarhus.

havde Livet mistet sit Salt: at de Ting, der før havde glædet hende, nu var hende ligegyldige; at Ungdommens Haab var død for aldrig mere at komme til Live.

Men trods alt dette havde hun kastet sine Dine paa et Tægsel, hen imod hvilket hun vilde styre sine Fjed. Maaske var Bejen der-til bugtet, saa at hun snart maatte dreje til højre og snart til venstre, men hun vilde gaa videre og videre med urokkelig Fjer.

Mennesker vilde maaske spotte hende, Regnen pisse hende i Ansigtet, Ulvene hyle efter hende, Gloderne spærre hende Bejen og Farer af alle Slags true hende — dog vilde hun, hvis hun ikke døde under Bejs, naa sit Maal, og da, men først da vilde hendes Livsopgave være fuldført.

Saaledes gik det til, at Raad, Overtalelse og Bønner var spilt paa hende. Hendes stadi-ge Svar var: „Jeg maa gaa“.

Stakkels Kvinde! Det var sørgeligt, at Livets Guldskat saa tidlig var fundet bort fra hendes Bej, og at det Slør, der dækkede over Verdens Gulhed og Ondskab, var blevet saa pludseligt og ubarmhjertigt revet bort.

Naar vi i Aarenes Løb bliver gamle, og

rynker og hvide Haar kommer til os, da forstaar vi, at Verden er omstiftelig, og Tingene er ikke, hvad de synes, men at lære dette, medens Djnene endnu er klare, Rinden frisk og Blodet varmt, er som at blive standset ved Indgangen til, hvad vi ansaa for en Herlig-hedens Have, men som vi til vor Rædsel op-dager at være en Begravelsesplads.

Derfor vilde Rachel Aromo, der var bleven berøvet Fader, Moder og Forlovede, og som selv havde lidt den Skændsel at blive pisset i raa og æreløse Personers Nærværelse, have fremsagt en inderlig Bøn til Abrahams, Isaks og Jakobs Gud om, at han vilde befri hende for Livets Byrder, hvis hun ikke var bleven holdt oppe ved denne ene faste og ufravigelige Livsopgave, der var bleven født i Sorg og fofret af Uret.

Det var den Opgave, der fik hende til uforfærdet at paatage sig den farefulde Rejse.

Hos enhver Russer fremmaner den blotte Dmtale af Sibirien Billeder af forfærdelige menneskelige Lidelser og Uret, tilføjet af bru-tale Embedsmænd i et Land, hvis Klima næsten er utaaleligt for Folk, der er bedre vant.

Ganske vist findes der Strækninger i det

vældige Sibirien, hvor Byer med en høj Kul-tur kan trives, men den russiske Despotisme tynger paa dem alle. Gud har vendt sit Ansigt fra Sibirien, der kan forælle om Lidelser, som Historien næsten ikke kender Mage til.

Før Rachel kunde begive sig paa Rejse, maatte hun skaffe sig officielle Papirer paa, at hun var en fri Undersaat, og som tillod hende at rejse gennem Landet til sin Fader, der var Straffefanger.

Før hun kunde forskaffe sig disse Papirer, maatte hun gennemgaa mange Formaliteter, og dette kunde trække længe ud.

Men nu traf det sig, at det kom Brev Snorof for Dre, at Rachel Aromo ønskede at rejse til sin Fader, og det forekom ham nu, at selve Skæbnen havde en Finger med i Spillet, og i sin fanatiske Fjer besluttede han at hjælpe Skæbnen, thi han ræsonnerede som saa:

(Fortsættes).